

[Kjelgaard]

det offentlige pengene, for det andet skal det offentlige bevise, at modtageren har handlet i ond tro, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om snarest at fremkomme med ændrede retningslinjer.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Man kunne fristes til at tro, at hr. Kjelgaard havde forberedt sit indlæg, før han havde hørt mit svar. Faktisk gav jeg i mit svar udtryk for, at jeg mener, at der bør foretages ændringer i ungdomsydelsen, først og fremmest som følge af et ændret indkomstbegreb, og jeg tror også, jeg gav tilsagn om, at vi dermed må kigge på ordningen.

Ud over dette vil jeg godt sige, at hr. Kjelgaard ikke har været så venlig at tilstille mig det materiale, han her henviser til. Det vil sige, at mine muligheder for at gå ind i en diskussion om, hvorvidt materialet er korrekt, hvorvidt man har fulgt cirkulærets bestemmelser, ikke er til stede, så derfor bliver jeg nødt til at henholde mig til det svar, jeg gav i første omgang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 151

15) Til *socialministeren* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvornår vil ministeren tage skridt til at få standset de skolepasningsordninger, der er etableret rundt om i kommunerne i strid med bistandsloven?«

Skriftlig begrundelse

Til trods for at der ikke i bistandsloven er noget lovgrundlag for oprettelsen af såkaldte skolepasningsordninger, er der i mange kommuner oprettet sådanne. Nogle af disse har eksisteret de sidste 5-6 år. Antallet af børn under disse ordninger er stigende, og da børnehaverklasser nu er obligatoriske, er der god grund til at formode, at der vil komme endnu flere børn ind under skolepasningsordningerne.

Skolepasningsordningerne er underbemandede i forhold til de pasningsordninger, der er oprettet ifølge bistandsloven. Pladsforholdene er også langt ringere, og som følge heraf er der ofte megen støj. Det er desuden et åbent spørgsmål, hvem der egentlig har an-

svaret for børnene, da der ikke er nogen fremmødekontrol.

Den 7. juli 1977 lavede socialstyrelsen et cirkulæreudkast, der opregnede de forhold, der burde bringes i orden i forbindelse med disse ordninger. Men der er endnu ikke udstukket retningslinier for kommunerne efter dette cirkulære.

Den 30. maj 1979 spurgte Tove Jørgensen daværende socialminister Erling Jensen, om han ville gribe ind over for skolepasningsordningerne. Erling Jensen svarede, at der allerede var taget kontakt med undervisningsministeriet og indenrigsministeriet med henblik på at få de eksisterende ordningers tilhørsforhold afklaret, samt at kommunerne ville blive underrettet om resultaterne af disse drøftelser. Men der er endnu ikke sket noget.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Ordningen med pasning af børn på skolerne findes i en række kommuner landet over. En del af disse ordninger er etableret og drives efter bistandslovens regler om institutioner under kommunerne, mens andre er blevet oprettet i forventning om, at sådanne ordninger kan etableres og drives efter folkeskolelovens regler.

Som bekendt blev det i sidste folketings-samling overvejet at indføre en udtrykkelig hjemmel i folkeskoleloven til oprettelse af skolepasningsordninger på skoler, men denne del af et forslag om ændring af folkeskoleloven udgik ved behandlingen her i tinget.

Spørgsmålet om disse pasningsordningers tilhørsforhold er imidlertid taget op til fornyede overvejelser mellem undervisningsministeren og mig, og inden disse overvejelser har fundet deres afslutning, finder jeg ikke at det vil være rimeligt at rette henvendelse til de kommuner, der har skolepasningsordninger, der ikke er oprettet og drives efter reglerne i bistandsloven.

Jeg kan imidlertid sige, at vi har et helt klart ønske om, at der hurtigst muligt sker den fornødne afklaring.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil gerne sige tak til socialministeren for svaret, men jeg mener dog, at det er lidt beklageligt, at der endnu ikke er kommet et endeligt svar. Som jeg siger i min begrundel-